

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarig kind, en

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/56717 en 06/56721 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 21 juni 2007 in
de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 20 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 9 november 2006 heeft de minister de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op 25 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellanten ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

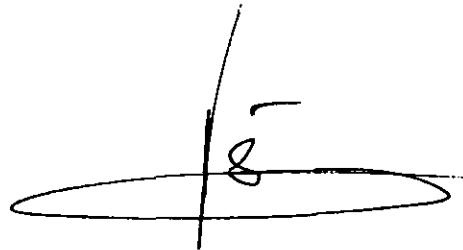
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2007

279

Verzonden: 28 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

VERZONDEN OP

15 NOV. 2006

Postadres Postbus 70566, 5201 CZ 's-Hertogenbosch

Mr. L. Louwerse
Postbus 13273
3507 LG UTRECHT

Bezoekadres
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch
de Magistraat
Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (073) 6441747
Internet www.ind.nl

Unit
Datum
Dossiernummer
V-nummer
Uw brief
Uw kenmerk
Betreft

Regulier Den Bosch
9 november 2006
9808-10-4007, -/4011 en -/4022

2 maart 2006
20009095 LL/MR

geboren op
en haar drie kinderen
nationaliteit: Iraanse

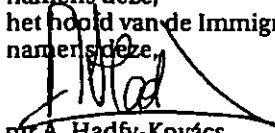
Geachte heer Louwerse,

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij het bezwaarschrift van betrokkenen ongegrond is verklaard. Korteidshalve verwijs ik hiernaar.

Voorts doe ik u toekomen het verslag van de zitting van de ambtelijke hoorcommissie.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

mr A. Hadfy-Kovács
senior medewerker

Informatieblad voor de rechtbank bij de beschikking van 9 november 2006,
betreffende:

V-nummer: _____, horende bij _____ geboren op _____
_____, van Iraanse nationaliteit.

Alsmede de kinderen:

V-nummer	Naam	Geboortedatum	Nationaliteit
			Iraanse
			Iraanse
			Iraanse

Kenmerk IND 9808-10-4007, -/4011, -/4022
 Locatie IND 's-Hertogenbosch

Soort beschikking Bezwaar
 Soort aanvraag Regulier
 Verblijfsdoel Conform beschikking Minister
 Opschortende werking Nee
 Vertrektermijn 28 dagen

Bekendmaking beschikking:

verzonden aan gemachtigde

Gegevens in te vullen door het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken

Awb-nummer : _____
 Behandelende rechtbank : _____
 Rechtsmiddel : beroep*vovo
 Naam gemachtigde : _____
 Woonplaats gemachtigde : _____

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/56717 en 06/56721 BEPTDN (beroepszaken)
AWB 06/56604 en 06/56605 BEPTDN (voorlopige voorzieningen)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en
de voorzieningenrechter d.d. 21 juni 2007

inzake

geboren op
geboren op
geboren op

alsmede haar kinderen,
en

allen van Iraanse nationaliteit,
eisers/verzoekers,
gemachtigde: mr. L. Louwerse, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder.
gemachtigde: mr. W.S. Leenders, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 9 november 2006 heeft verweerder de bezwaren van eisers/verzoekers (hierna te noemen: eisers) tegen zijn besluiten van 20 februari 2006 ongegrond verklaard. Bij laatstvermelde besluiten heeft verweerder de aanvragen van 27 januari 2006 van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'beperking conform beschikking minister' afgewezen. Eisers hebben tegen de beslissing van 9 november 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Eisers hebben de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 16 mei 2007, waar eisers niet zijn verschenen. Eisers en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

zaaknummers: AWB 06/56717 en 06/56721 BEPTDN (beroepszaken)

AWB 06/56604 en 06/56605 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 2

2.2 Eisers leggen aan hun aanvragen ten grondslag dat zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'beperking conform beschikking minister'.

2.3 Verweerder heeft de aanvragen afgewezen omdat eisers niet beschikken over geldige machtigingen tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomen met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunningen zijn aangevraagd. Volgens verweerder vallen zij niet onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen. Verder kunnen de door eisers aangevoerde omstandigheden naar de mening van verweerder niet leiden tot vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Dit betekent in dit geval volgens verweerder geen schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.4 Eisers bestrijden dit besluit en hebben aangevoerd dat op grond van de Werkinstructie 2005/3, en mede gelet op een drietal uitspraken van deze rechtbank, zittinghoudende te Utrecht van 11 oktober 2006 (AWB 06/30475), zittinghoudende te Zwolle van 15 november 2006 (AWB 06/36936), en zittinghoudende te Zutphen van 28 september 2006 (AWB 06/6025), de schrijnende gevallenproblematiek op hen van toepassing is en in deze reguliere procedure ook inhoudelijk had moeten worden beoordeeld, nu zij voor gezinshereniging in aanmerking wensen te komen. Daarbij hebben eisers, onder verwijzing naar de aandachtspunten in bijlage 1 bij voormelde Werkinstructie, gewezen op een aantal bijzondere individuele omstandigheden. Eisers hebben gesteld dat verweerder ten onrechte nalaat deugdelijk beleid te voeren ten aanzien van de schrijnende gevallenproblematiek, hetgeen willekeur in de hand werkt. Daarbij hebben eisers gewezen op een drietal uitspraken van deze rechtbank, zittinghoudende te Utrecht van 21 november 2006 (AWB 06/1678), zittinghoudende te Haarlem van 12 september 2006 (AWB 06/8221) en zittinghoudende te Amsterdam van 7 juli 2006 (AWB 05/48278), een artikel in het personeelsblad IND/De Maand van juli 2006 en een artikel uit de NRC van 21 oktober 2006. Verder hebben eisers gesteld dat niet valt in te zien dat in het kader van artikel 8 van het EVRM een passende belangenafweging heeft plaatsgevonden. Evenmin valt volgens eisers in te zien op welke wijze de individuele belangen van de minderjarige dochter, gelet op artikel 3 van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind (IVRK), op hun juiste waarde zijn beoordeeld. Verder hebben eisers gesteld dat verweerder ten onrechte heeft overwogen dat geen medische gegevens van de vader zijn overgelegd.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 16, tweede lid, van de Vw kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

2.7 Ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb kan de minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil

zaaknummers: AWB 06/56717 en 06/56721 BEPTDN (beroepszaken)

AWB 06/56604 en 06/56605 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 3

verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Vw noodzakelijk is.

2.8 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 Niet in geschil is dat eisers niet beschikken over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunningen zijn aangevraagd.

2.10 Wat betreft de beroepsgrond van eisers inzake de "schrijnende gevallenproblematiek" houdt de rechtbank het ervoor dat is beoogd te betogen dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd door enkel het mvv-vereiste aan eisers tegen te werpen en de aanvragen ten onrechte niet inhoudelijk – als zijnde zogeheten 14-1 aanvragen – heeft beoordeeld. De rechtbank overweegt daarover als volgt.

2.11 De rechtbank stelt vast dat de onderhavige aanvragen van eisers niet als 14-1 aanvragen kunnen worden aangemerkt, omdat eisers nimmer een asielaanvraag hebben ingediend en bovendien geen sprake is van brieven die in de periode van 14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005 zijn verzonden aan de minister dan wel de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Met hun aanvragen hebben eisers een beroep gedaan op de discretionaire bevoegdheid van de minister om hen verblijfsvergunningen op grond van artikel 3.4, derde lid, van het Vb te verlenen. Weliswaar is het te toetsen feitencomplex bij een 14-1 aanvraag niet anders dan bij een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, van het Vb, maar verweerder heeft ten aanzien van het beoordelen van 14-1 brieven afwijkend beleid vastgesteld. Bij brief van 14 september 2005 (Kamerstukken II, 2004-2005, 19 637, nr. 966) heeft de minister bericht dat de groep vreemdelingen die vóór 1 april 2001 een asielaanvraag heeft ingediend en in de periode van 14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005 een 14-1 brief heeft gestuurd, die als reguliere aanvraag moet worden beschouwd, wordt vrijgesteld van onder meer het leges- en mvv-vereiste. Dit heeft geresulteerd in een wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 van 30 september 2005, nummer 2005/46, gepubliceerd in de Staatscourant van 5 oktober 2005, nr. 193 / pag. 12.

2.12 De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder terecht aan eisers het mvv-vereiste heeft tegengeworpen en heeft beoordeeld of eisers op grond van de hardheidsclausule hiervan kunnen worden vrijgesteld. Daarbij heeft de rechtbank mede in aanmerking genomen dat in de Nota van Toelichting bij artikel 3.4, derde lid, van het Vb is vermeld dat de algemene, in artikel 16, eerste lid, van de Vw vermelde afwijzingsgronden – waaronder het mvv-vereiste – van toepassing zijn (Nota van Toelichting bij het besluit van 23 november 2000 tot uitvoering van de Vw (Vb), Stb. 2000, 497, p. 94). Gelet hierop kan de stelling van eisers dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten beleid te voeren waaraan aanvragen ex artikel 3.4, derde lid, van het Vb worden getoetst, niet slagen. Het beroep van eisers op de voormelde uitspraken van deze rechtbank, de artikelen in de NRC en in het personeelsblad van de IND, kan niet slagen omdat deze alle betrekking hebben op 14-1 zaken en de vreemdelingen, in tegenstelling tot eisers, een asielaanvraag hebben ingediend. Zo is in

zaaknummers: AWB 06/56717 en 06/56721 BEPTDN (beroepszaken)

AWB 06/56604 en 06/56605 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 4

de uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Zutphen, van 28 september 2006 (AWB 06/6025), waarop eisers ter zitting als voorbeeld uitdrukkelijk nog een beroep hebben gedaan, sprake van een aanvraag van 26 november 2003 en blijkt uit rechtsoverweging 2.1, onder B, dat de desbetreffende vreemdeling op 12 december 1994 een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend.

2.13 Voor zover eisers hebben beoogd te betogen dat het vasthouden aan het mvv-vereiste in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard, overweegt de rechtbank allereerst als volgt.

2.14 Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) eerder heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 9 december 2003, zaaknr. 200306704/1, JV 2004/63), komt de minister ter zake van de toepassing van de hardheidsclausule een ruime beoordelingsmarge toe. Als beleidsuitgangspunt geldt hierbij dat een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke individuele gevallen wordt gehonoreerd. Weigering om toepassing te geven aan die clausule zal de toetsing in rechte slechts dan niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat de minister bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid daartoe heeft kunnen besluiten.

2.15 De gestelde omstandigheden dat eisers sinds 1998 verblijf hebben in Nederland, dat zij geïntegreerd zijn in de samenleving, onderwijs volgen, een ruime kennissenkring hebben en de Nederlandse taal spreken, hebben naar het oordeel van de rechtbank verweerder in redelijkheid niet hoeven leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Verweerder heeft daarbij mogen overwegen dat eisers meerdere malen negatieve beslissingen hebben verkregen op de door hen ingediende aanvragen en dat deze omstandigheden, die voortvloeien uit hun keuze om het verblijf in Nederland desondanks te continueren, bezwaarlijk kunnen worden opgevat als reden voor aanname van schrijnende omstandigheden op grond waarvan zij dienen te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste.

2.16 De medische omstandigheden waarin de echtgenoot respectievelijk vader van eisers verkeert - als gevolg van een ongeval is hij rolstoelafhankelijk geworden - heeft verweerder, hoe tragisch deze ook zijn, evenmin als zodanig uitzonderlijk behoeven te zien dat van eisers niet in redelijkheid kan worden verlangd terug te keren naar Iran om aldaar de behandeling van een aanvraag om een mvv af te wachten. Daarbij heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat de echtgenoot/vader, in de periode dat eisers zijn teruggekeerd naar Iran, kan worden geholpen door hulpverleningsinstanties in Nederland. Wat betreft de beroepsgrond van eiser dat verweerder ten onrechte heeft gesteld dat geen medische gegevens van de echtgenoot/vader zijn overgelegd, overweegt de rechtbank dat deze stelling blijkens het bestreden besluit ziet op gegevens waaruit blijkt dat de zorg die hij nodig heeft niet in Iran beschikbaar is.

2.17 Wat betreft de beroepsgrond van eisers inzake artikel 8 van het EVRM overweegt de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 12 oktober 2004 (JV 2004/436), dat met het stellen van het mvv-vereiste is beoogd dat juist in het kader van de behandeling van de aanvraag om een mvv door de Minister van Buitenlandse Zaken wordt beoordeeld of is voldaan aan de vereisten voor gezinshereniging en of, indien blijkt dat de vreemdeling daaraan niet volledig voldoet, artikel 8 van het EVRM, mede in aanmerking genomen dat het gaat om een eerste toelating, niettemin noopt tot het aannemen van een positieve verplichting om de desbetreffende vreemdeling tot Nederland toe te laten. Verweerder heeft mogen overwegen dat niet valt in te zien dat niet van eisers kan worden

zaaknummers: AWB 06/56717 en 06/56721 BEPTDN (beroepszaken)

AWB 06/56604 en 06/56605 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 5

verlangd dat zij (tijdelijk) terugkeren naar Iran om vervolgens op de gebruikelijke wijze een mvv aan te vragen voor verblijf bij echtgenoot/vader, indien hij ervoor kiest hier te lande te blijven, en dat dan zal worden beoordeeld of sprake is van een positieve verplichting voor de Nederlandse overheid om op grond van artikel 8 van het EVRM uitoefening van het gezinsleven hier te lande mogelijk te maken.

2.18 Wat betreft de beroepsgrond inzake de individuele belangen van de minderjarige dochter, bezien in het licht van artikel 3 van het IVRK, overweegt de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 23 september 2004 (JV 2004/449) dat, voor zover het eerste lid van die bepaling al een direct toepasbare norm zou inhouden, deze tot niet meer zou strekken dan dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het desbetreffende kind dienen te worden betrokken. In deze uitspraak wordt verder overwogen dat wat betreft het gewicht dat aan het belang van het kind in een concreet geval moet worden toegekend, de in het eerste lid opgenomen bepaling, gelet op haar formulering, geen norm is die zonder nadere uitwerking in nationale wet- en regelgeving door de rechter direct toepasbaar is. Ten aanzien van het tweede en derde lid van artikel 3 van het IVRK is in die uitspraak overwogen dat de daarin opgenomen bepalingen dat naar hun aard evenmin doen. Overigens stelt de rechtbank vast dat blijkens het besluit in primo verweerder heeft meegewogen dat de minderjarige dochter naar school gaat en deelneemt aan verschillende activiteiten. De beroepsgrond kan niet slagen.

2.19 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat eisers ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

2.20 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.21 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.22 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 06/56717 en 06/56721 BEPTDN (beroepszaken)
AWB 06/56604 en 06/56605 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 6

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.P. Glerum, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. E. de Ruiter, als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 25 JUN 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

yeb
ibn

Advocaten en Procureurs

Mr. L. Louwerse
 Mr. R.A. van der Velde
 Mr. H.J. Veen
 Mevr. Mr. P.C. Smit
 Mevr. Mr. S. Sewnath
 Mr. S.F.J. Smeets
 Mr. R.J.J. Flantua
 Mr. D.C. Vlieland
 Mr. W. Hendrickx
 Mr. E. Osinga
 Mr. R.P. van der Graaf
 Mr. I. Özkara
 Mevr. Mr. C.G.M.K. van der Vliet

PER TELEFAXNR.: 070 - 365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's Gravenhage (FALK)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AWB:	13
BEHANDELD:	

Chef de Bureau:
 Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
 Mr. B.P.J. van Riel LL.M.
 Mr. J.A. Schadd

Utrecht, 6 juli 2007

2644-A

Onze ref. : 20503075 LL/O
 Inzake : JAdvies

Hoogedelgestreng College,

Namens mevrouw geboren op : alsmede haar kinderen,
 geboren op en
 geboren op : allen van Iraanse nationaliteit, hierna te noemen appellant, te
 dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de Biltstraat 110-112 (Postbus 13273, 3507 LG)
 ten kantore van advocaat en procureur Mr. L. Louwerse, wordt verklaard onderhavig hoger
 beroep namens appellant in te dienen tegen bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's
 Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 21 juni 2007 verzonden op 25 juni 2007 onder
 nummer AWB 06/56717 en 06/56721. Ik ben door appellant daartoe bepaaldelijk
 gevolmachtigd. Een en ander omschreven in artikel 70 Vw 2000.

Appellant is van mening, dat bij afweging van alle betrokken belangen de rechtbank te 's
 Gravenhage, zittinghoudend te Utrecht, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen
 komen.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank Utrecht,
 vreemdelingenkamer van 21 juni 2007, verzonden op 25 juni 2007 onder Awb nummer
 06/56717 en 06/56721.

Het hoger beroepsschrift berust op de navolgende grieven.

GRIEF 1

Appellant is van mening dat het namens hem ingediende hoger beroepschrift ingediend kan worden nu de door hem aangevoerde grieven vragen opwerpen die in het belang zijn van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming en in algemene zin beantwoording behoeven.

Appellant klaagt over hetgeen de Rechtbank s- Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, vreemdelingenkamer, heeft overwogen in rechtsoverweging 2.11 niet in stand mag blijven.

Ten onrechte in de visie van appellant wordt door de Rechtbank overwogen dat het mvv-vereiste terecht is tegengeworpen en op grond van de hardheidsclausule terecht is beoordeeld dat appellant hiervan niet kan worden vrijgesteld.

Appellant geeft daartoe het navolgende te kennen.

Met betrekking tot de vrijstelling van het MVV- vereiste heeft appellant een beroep gedaan op de uitspraken van de Rechtbank 's- Gravenhage nevenzittingsplaats Utrecht (AWB 06/ 30475 en AWB 06/ 36936 d.d. 15 november 2006. Appellant heeft met een beroep op deze uitspraken gesuggereerd dat er sprake is van een vergelijkbaar situatie als in de voornoemde uitspraken en derhalve vrijgesteld dient te worden van het MVV- vereiste. Immers, in de voornoemde uitspraken heeft de rechtbank geoordeeld dat bij een beroep op het gelijkheidsbeginsel het MVV- vereiste niet zonder meer tegengeworpen kan worden. Onder verwijzing naar de voornoemde uitspraken heeft appellant een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel. Nu ingevolge artikel 8:69 lid 2 Awb de rechtbank ambtshalve de rechtsgronden moet aanvullen, is appellant van oordeel dat in de aangevallen uitspraak de rechtbank dit heeft nagelaten en ten onrechte geen betekenis heeft toegekend aan het beroep op het gelijkheidsbeginsel die door appellant is aangevoerd.

GRIEF 2

Appellant klaagt over hetgeen de Rechtbank 's- Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, vreemdelingenkamer, heeft overwogen in rechtsoverweging 2.17 niet in stand mag blijven

Ten onrechte in de visie van appellant wordt door de Rechtbank overwogen dat er geen sprake is van een positieve verplichting voor de Nederlandse overheid om op grond van artikel 8 EVRM uitoefening van het gezinsleven hier te lande mogelijke te maken

In casu is verzocht om met toepassing van artikel 3.71 lid 4 Vreemdelingenbesluit 2000 het MVV vereiste achterwege te laten. Uit de toelichting van artikel 3.71 Vreemdelingenbesluit (staatsblad. 2000, 497, pagina 140.) blijkt dat een aanvullend onderzoek kan zijn geïndiceerd indien de vreemdeling zich erop beroept dat de gevolgen van het MVV vereiste in zijn geval tot kennelijk onbillijke gevolgen zou leiden of worden belangenafweging die bijvoorbeeld in

het kader van artikel 8 EVRM moet worden gemaakt, en daarmee voor de vraag of op grond van een internationale verplichting aan de betreffende toelatingsvoorwaarden voorbij dient te worden gegaan. Gelet op het vorenstaande is appellant dan ook van oordeel dat in het kader van een zorgvuldige belangenafweging die plaats had moeten vinden wel degelijk het licht van artikel 3: 74 lid 4 sprake is van een positieve verplichting voor de Nederlandse overheid om op grond van artikel 8 EVRM het uitoefening van het gezinsleven hier te lande mogelijk te maken.

GRIEF 3

Appellant klaagt over hetgeen de Rechtbank 's- Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, vreemdelingenkamer, heeft overwogen in rechtsoverweging 2.18 niet in stand mag blijven

Ten onrechte in de visie van appellant wordt door de rechtbank overwogen dat het gewicht dat aan het belang van het kind in een concreet geval moet worden toegekend, de in het eerste lid van artikel 3 IVRK opgenomen bepaling, gelet op haar formulering, geen norm is die zonder nadere uitwerking in nationale wet- en regelgeving door de rechter direct toepasbaar is.

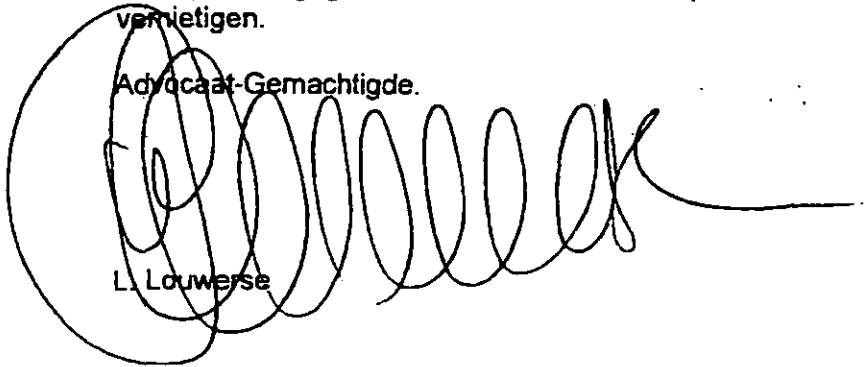
Appellant geeft daartoe het navolgende te kennen.

Ingevolge artikel 3 van het Internationaal Verdrag Rechten van het Kind is van belang dat de belangen van de minderjarige voorop dienen te staan, waarbij appellant van mening is dat schending van het Internationaal Verdrag plaatsvindt. Appellant is van mening dat door niet te berusten in zijn verblijf middels afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf de belangen van het minderjarige kind zijn achtergesteld. Ingevolge voornoemd artikel 3 Internationaal Verdrag Rechten van het Kind is voorts nog van belang dat ingevolge artikel 27 lid 3 de verdragsluitende partijen voorwaarden dienen te scheppen waarbinnen de belangen van het kind daadwerkelijk tot uitdrukking kunnen komen. Tevens is appellant van mening dat rechtstreekse werking toekomt aan het Internationaal Verdrag in het kader van de uitspraak van het Hof van Justitie EG van 27 juni 2006 gewezen onder C-540/03 (JV 2006/313). Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft hierbij verduidelijkt dat het bij zijn analyse onder andere rekening houdt met de leeftijd van de betrokken kinderen, hun situatie in het land van herkomst en de mate waarin zij van verwanten afhankelijk zijn, deze aspecten dienen in de visie van appellant daadwerkelijk bij de overwegingen te worden betrokken hetgeen volgens hem niet heeft plaatsgevonden.

Gelet op het vorenstaande, wordt verzocht aan uw afdeling Rechtspraak het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te Utrecht te vernietigen.

Advocaat-Gemachtigde.

L. Louwerse

Gelieve de voor dit beroepschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen: PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *